

Kapteeni katsoi horisonttiin

Sattui laiva kerran melkein satamaan saapumaan. Kapteeni katsoi horisonttiin. Tuntui kuin olisi myrsky alkava, keulassa jo täräsi siihen malliin.

Kapteeni ei nähnyt mitään. Tutka oli rikki ja merellä sumua. Aikaisemmin hän kyllä oli maata monta nähnyt, oli itää ja etelää. Mutta täällä lännellä oli siis tämmöistä. Ei nähnyt mitään, ei maata eikä merta.

—Huomio tyyrpuuri, täällä paapuuri, miten menee?

—Huomio paapuuri, täällä tyyrpuuri. Hyvin pyyhkii.

—Katsoin tuossa äsken horisonttiin. Taitaa olla myrsky alkava, kun noin jo juulii.

—Ei se ole myrsky. On maata näkyvissä.

—Missä missä?

—Alla.

—Hupsis. Mikä maa, mikä valutta?

—Ei tietoa. Oudolta näyttää. Olisiko ulkomaata.

—Ollaanko eksyksissä?

—Taidetaan olla. Mutta tuolla on ohikulkijoita, kysytään niiltä.

—Mitä ne sanoo?

—Sanovat että ovat Örebron kaupunginvaltuusto.

—Mitä ne täällä tekee, meidän reitillä?

—Sanovat asuvansa täällä.

—Vaan eikö siinä pitänyt olla Suomi välissä?

—Piti piti, vaan se pääsi menevän ohi jo. Toissapäivänä. Se oli se, kun minä sanoin että kato tossa on Porkkala.

—No sanooko ne miten täältä pääsee pois?

—Eivät sano. Tämä on kuu-

lemma sisäjärvi. Kysyivät mitä me täällä tehdään. Mitä vastaan?

—Ei ymmärretä. Me ei olla takäläisiä.

—Nyt tuli lehtimiehiäkin. Annanko haastattelun?

—Elä anna. Eivät anna kuitenkaan tarkistaa pilkkujen paikkoja. Niillä on aina pilkut väärissä paikoissa, täällä varsinkin. Lähdetään pois, otetaan täyttä vauhtia taaksepäin.

—Ei auta. On menty jo kaksi päivää täyttä vauhtia taaksepäin. Maisemat vain eivät muutu. Yksitoikkoista täällä päin.

—Soita kotiin. Kysy mitä tehdään. Sano että navigointivaikeuksia. Osaathan sinä selostaa, ammattimies, puhut ne äkkiä ympäri, kun panet vähän slangia ja leveysasteita sekaan.

—Ei auta sekään. Soitin jo. Eivät ymmärtäneet edes kirjakieltä.

—Mentäiskö maihin? Jos siellä olis vaikka tanssit tai jotain.

—Ei ole kuulemma tansseja. Rauhanmarssi olis, mutta ei me taideta oikein siihen.

—Eipä niin. Onko sulla ehdotuksia?

—Ollaan vaan kuin ei oltaikaan. Yritetään pitää matalaa profiilia. Sillä ne pärjää Suomesakin. Vaikka onhan se vähän hankalaa, kun on kokka tolleen koholla. Vaan ei välitetä siitä. Onko sulla viskiä?

—Onhan sitä vielä vähän. Tule tänne paapuuriin. Istutaan ja mietitään. Ja otetaan vähäsen. Loppu.

—Loppu.